

Sygn. akt III AUz 51/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Ewa Madera

po rozpoznaniu w dniu **13 marca 2013 r.**

na **posiedzeniu niejawnym**

sprawy z wniosku **Wojewódzkiego Szpitala (...) w K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

z udziałem zainteresowanych : **Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) A. N. w S. i A. C.**

o ustalenie podstawy wymiaru składek

na skutek **zażalenia wnioskodawcy**

od postanowienia **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia 4 lutego 2013 r. IV U 724/12

p o s t a n o w i a :

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 4 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Krośnie oddalił wniosek Wojewódzkiego Szpitala (...) w K. o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd ten powołując się na treść art. 103 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stwierdził, iż wnioskodawca nie wykazał braku dostatecznych środków na uiszczenie opłaty w kwocie 30 zł, pomimo bowiem znacznego zadłużenia i straty finansowej Szpital funkcjonuje, co oznacza, iż ma on wystarczające środki na opłacenie kosztów bieżącej działalności, w tym pensje zatrudnionych pracowników, a nadto prowadzi kosztowne inwestycje.

Skarżąc w całości powyższe postanowienie zażaleniem wnioskodawca zarzucił, iż narusza ono art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a to przez błędną jego wykładnię, i przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki do zwolnienia go z obowiązku ponoszenia w całości opłaty od apelacji. W ocenie wnioskodawcy fakt istnienia na ostatni dzień września 2012 r. zobowiązań w wysokości 48.875.525 zł, a także wykazana strata na poziomie 38.891.713 zł. stanowią wystarczające przesłanki do zwolnienia go od ponoszenia przedmiotowej opłaty.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia i zwolnienie z obowiązku ponoszenia opłaty sądowej od wniesionej apelacji w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

W ocenie Sądu Apelacyjnego skarżący nie podważył skutecznie ustaleń

i wniosków, które legły u podstaw wydania przez Sąd Okręgowy w Krośnie zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Stosownie do treści art. 103 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych

w sprawach cywilnych sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Powyższe sformułowanie należy rozumieć jako obowiązek wykazania trwałej niemożności uzyskania środków na uiszczenie kosztów sądowych. Mieć na uwadze należy, że zwolnienie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych stanowi wyjątek. Regułą jest zaś ponoszenie przez strony kosztów postępowania związanych z dochodzeniem swych praw.

W niniejszej sprawie wnioskodawca dochodzi zwolnienia z ciążącego na nim obowiązku uiszczenia opłaty od wniesionego środka zaskarżenia w wysokości 30 zł. Dowodząc zasadności złożonego w tej mierze żądania Szpital (...) w K., powołał się na trudną sytuację finansową skutkującą utratą płynności finansowej w związku z wykazaną stratą w wysokości 38.891.713 zł przy zobowiązaniach wynoszących na dzień 30 września 2012 r. 48.875.525 zł. W wywiedzionym zażaleniu, podtrzymując twierdzenia zawarte we wniosku o zwolnienie z opłaty wnioskodawca podkreślił – odnosząc się do stanowiska Sądu Okręgowego przytoczonego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż koszty pensji zatrudnionych pracowników zostały przez niego zabezpieczone, gdyż są to koszty bieżącej działalności, które mógł on przewidzieć.

Oceniając zasadność zarzutów zażalenia mieć na uwadze należy,

że rzeczywistość gospodarcza wymaga od podmiotów prowadzących jakąkolwiek formę działalności na rynku, w tym od tych których działalność nie jest nastawiona na uzyskiwanie zysku, dysponowaniem określonymi środkami finansowymi, a dalej

ich rozmyślnym wydatkowaniem. Planując zaś swoje wydatki jednostki te - przewidując realizację swoich praw przed sądem - powinny uwzględniać także konieczność wygoszparowania środków na prowadzenie procesu sądowego. Planowanie bowiem wydatków bez uwzględnienia tej zasady, ocenione być musi jako dokonane

z naruszeniem zasady równoważności w traktowaniu powinności finansowych przez zobowiązanego, gdyż obowiązek uiszczenia kosztów sądowych wobec Skarbu Państwa jest co najmniej równorzędny z obowiązkiem wywiązywania się z innych zobowiązań związanych z prowadzeniem działalności. Stąd też koszty dochodzenia praw przed sądem powinny być w kalkulowane w koszty prowadzonej działalności i uwzględnione przy planowaniu wydatków. Tymczasem z treści zażalenia wnioskodawcy nie wynika, aby w jakikolwiek sposób zabezpieczył on - planując swoje wydatki - sumy na ewentualne koszty sądowe związane z koniecznością dochodzenia swych praw przed sądem.

Sama zaś okoliczność, że działalność Szpitala przynosi stratę, nie może powodować, że wszczęte z jego inicjatywy postępowanie prowadzone będzie na koszt Skarbu Państwa, tym bardziej że koszt ten kształtuje się na poziomie opłaty podstawowej.

Reasumując przyjąć należało, że Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił sytuację finansową wnioskodawcy w aspekcie możliwości uiszczenia przez niego przedmiotowej opłaty sądowej. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny - nie znajdując podstaw do uwzględnienia złożonego zażalenia - orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

(...)

(...)

(...)